

UCHWAŁA NR 205/2025
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ
z dnia 4 sierpnia 2025 r.

w sprawie sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk
Przedsiębiorców z wyborów organów jednostek samorządu terytorialnego
przeprowadzonych w dniach 7 i 21 kwietnia 2024 r.

Państwowa Komisja Wyborcza na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365)

postanawia

odrzuć sprawozdanie finansowe Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych tego Komitetu, w tym o uzyskanych kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania, związanych z udziałem w wyborach organów jednostek samorządu terytorialnego, przeprowadzonych w dniach 7 i 21 kwietnia 2024 r., **z powodu** naruszenia art. 129 § 1 Kodeksu wyborczego, a także w związku z nieudzieleniem odpowiedzi na pytania Państwowej Komisji Wyborczej, co uniemożliwiając potwierdzenie zgodności gospodarki finansowej Komitetu Wyborczego z przepisami Kodeksu wyborczego, uzasadnia domniemanie naruszenia przepisów tego aktu prawnego.

Uzasadnienie

Komitet Wyborczy Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców przedłożył sprawozdanie finansowe Państwowej Komisji Wyborczej z zachowaniem terminu określonego w art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego. Sprawozdanie sporządzone zostało zgodnie ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 marca 2024 r. w sprawie łącznego sprawozdania finansowego komitetu wyborczego, który zarejestrował kandydata na wójta, burmistrza, prezydenta miasta oraz listę kandydatów na radnych (Dz. U. poz. 489).

Do sprawozdania dołączono sprawozdanie biegłego rewidenta wybranego przez Państwową Komisję Wyborczą, zawierające opinię na temat sprawozdania finansowego Komitetu.

Żaden z uprawnionych podmiotów, wymienionych w art. 144 § 7 Kodeksu wyborczego, nie zgłosił Państwowej Komisji Wyborczej zastrzeżeń do sprawozdania finansowego tego Komitetu.

W wyniku przeprowadzonego badania sprawozdania finansowego Komitetu, dołączonych do niego dokumentów oraz na podstawie sprawozdania biegłego rewidenta, Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, co następuje.

Komitet Wyborczy Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców wykazał w sprawozdaniu przychody w wysokości 60 260,00 zł pochodzące, zgodnie z art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego, z Funduszu Wyborczego partii politycznej Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców (nr rachunku tego Funduszu: 92 1020 1026 0000 1802 0539 5381), utworzonego na podstawie przepisów ustawy o partiach politycznych. Środki te były gromadzone, stosownie do regulacji art. 134 § 1 Kodeksu wyborczego, na jednym rachunku bankowym Komitetu o nr 70 1020 5226 0000 6602 0840 1343 prowadzonym w Banku PKO S.A. Do umowy bankowej tego rachunku wprowadzone zostały błędne zastrzeżenia dotyczące dopuszczalnego źródła pozyskiwania środków finansowych przez Komitet. W jej § 5 ust. 1 wpisano bowiem, że środki Komitetu „mogą pochodzić wyłącznie z wpłat obywateli polskich mających miejsce stałego zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz z kredytów bankowych zaciąganych wyłącznie na cele związane z wyborami”. Tymczasem, zgodnie z art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego, środki finansowe komitetu wyborczego partii politycznej (jakim jest Komitet Wyborczy Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców) mogą pochodzić wyłącznie z Funduszu Wyborczego partii (tworzonego na podstawie przepisów ustawy o partiach politycznych), która utworzyła ten Komitet. Rachunek bankowy Komitetu został otwarty w dniu 16 lutego 2024 r. Do rachunku Komitetu otwarty został rachunek VAT o nr 94 1020 5226 0000 6102 0840 1350.

Wykazane w sprawozdaniu środki finansowe pozyskiwane były przez Komitet w terminach określonych w art. 129 § 2 Kodeksu wyborczego.

Komitet wykazał w sprawozdaniu wydatki lub koszty w kwocie równej jego przychodom, tj. 60 260,00 zł, jako w całości przeznaczone na koszty usług obcych – pozostałe koszty poniesione na usługi obce.

Ponadto, w pozycji 67 sprawozdania, Komitet wykazał zobowiązania niespłacone na ostatni dzień okresu sprawozdawczego w wysokości 964,48 zł.

Środki finansowe Komitetu, potwierdzone dołączonymi do sprawozdania finansowego dokumentami, wydatkowane były w terminach określonych w art. 129 § 3 Kodeksu wyborczego i wydatki te nie przekroczyły limitów, o których jest mowa w art. 135 i 136 tego Kodeksu.

W związku z wieloma wątpliwościami wynikającymi ze sprawozdania finansowego Komitetu i dołączonych do niego dokumentów, jak również nieprzekazania biegłemu rewidentowi badającemu sprawozdanie finansowe Komitetu dokumentów i informacji niezbędnych do badania, Państwowa Komisja Wyborcza, w dniu 6 marca 2025 r., skierowała do Pełnomocnika Finansowego Komitetu szereg pytań.

Pełnomocnik Finansowy Komitetu nie udzielił na nie odpowiedzi, w związku z czym, nie sposób jest stwierdzić, jakie były zarówno faktyczne przychody, jak i wydatki lub koszty Komitetu. Komitet nie udzielił bowiem odpowiedzi między innymi na pytanie o to, czy korzystał z lokalu pod adresem: ul. Jana Pawła Woronicza w Warszawie, który został wskazany jako adres siedziby Komitetu. Nie wyjaśnił także, czy jeśli lokal ten był wykorzystywany na potrzeby Komitetu, to w jaki sposób zostały rozliczone koszty korzystania z niego, w tym koszty: energii elektrycznej, wody, telefonu, itp., jakiej wielkości były to koszty i kto je opłacał, albowiem ze sprawozdania finansowego Komitetu wynika, że kosztów tych nie ponosił Komitet.

Ponadto, jak wynika z dokumentów finansowych dołączonych do sprawozdania finansowego Komitetu, środki w kwocie 60 260,00 zł Komitet wydatkował na usługi obce, opłacając dwie faktury wystawione przez podmiot zarejestrowany na Wyspach Brytyjskich, które to faktury zostały wystawione w dniach: 14 marca 2023 r. oraz 4 kwietnia 2023 r., tj. niemal rok przed zarejestrowaniem Komitetu Wyborczego biorącego udział w wyborach samorządowych w 2024 r. Ponadto, przedmiotowe faktury nie zawierały szczegółowej specyfikacji, jakich wydatków dotyczyły. Jednocześnie, jak wynika z złożonego sprawozdania finansowego Komitetu, istniały zobowiązania nieopłacone przez Komitet, co oznacza, że jego przychody oraz wydatki lub koszty

nie mogły być ze sobą tożsame – jak wykazano w sprawozdaniu finansowym. W związku jednak z brakiem odpowiedzi Pełnomocnika Finansowego Komitetu na zadane pytania w tych sprawach, nie sposób jest ustalić, w jakiej faktycznie kwocie Komitet posiadał zobowiązania oraz czy zostały one uregulowane.

Komitet nie wykazał także żadnej wartości pozostałych tytułów, niewymienionych w pozycjach 63-66, wraz ze świadczeniami nieodpłatnymi, w tym świadczeniami wymienionymi w art. 132 § 5 oraz art. 133 Kodeksu wyborczego, a zatem także ze świadczeniami polegającymi na nieodpłatnym rozpowszechnianiu plakatów i ulotek wyborczych przez osoby fizyczne, wykorzystaniu przedmiotów i urządzeń, w tym pojazdów mechanicznych, udostępnianych nieodpłatnie przez osoby fizyczne, nieodpłatnym udostępnianiu miejsc do ekspozycji materiałów wyborczych przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej w zakresie reklamy. Pełnomocnik Finansowy Komitetu również odnośnie do tej kwestii nie udzielił żadnej odpowiedzi czy wyjaśnień. Nie wskazał, czy i jakie materiały wyborcze Komitetu dystrybuowane były w ramach korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym świadczonych na rzecz Komitetu zgodnie z art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego, a jeśli tak, jaka była wartość tych korzyści i kto je świadczył na rzecz Komitetu.

Państwowa Komisja Wyborcza, nie mając uprawnień śledczych, jak również dokonując kontroli sprawozdania finansowego Komitetu *ex post*, uznała że wydatki udokumentowane przedłożonymi jej dokumentami księgowymi wystawionymi w dniach: 14 marca 2023 r. i 4 kwietnia 2023 r. przez firmę EstEur Investment LTD z siedzibą w Wielkiej Brytanii, rzekomo na rzecz KW Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców uczestniczącego w wyborach samorządowych przeprowadzonych w 2024 r., pochodzące zatem z 2023 r., tj., z okresu, kiedy wybory samorządowe z 2024 r. nie zostały nawet zarządzone, nie mogą być wydatkami lub kosztami tego Komitetu, gdyż wówczas, tj. w okresie, kiedy faktury te zostały wystawione, Komitet ten jeszcze nie istniał. Oznacza to, że Komitet poniósł niecelowe wydatki, niezwiązane z jego udziałem w wyborach organów jednostek samorządu terytorialnego z 2024 r. Ustalenia te potwierdza dokumentacja dołączona do sprawozdania finansowego Komitetu. Pozyskiwanie i wydatkowanie przez Komitet środków na cele niezwiązane z wyborami, co w tym przypadku miało niewątpliwie miejsce, stanowi naruszenie art. 129 § 1 Kodeksu

Wyborczego, zgodnie z którym komitet wyborczy może pozyskiwać i wydatkować środki jedynie na cele związane z wyborami.

Regulacje Kodeksu wyborczego określające przesłanki odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu wyborczego są jednoznaczne i w przypadku naruszenia przez Komitet przywołanego wyżej art. 129 § 1 Kodeksu wyborczego, decyzję Państwowej Komisji Wyborczej w sprawie odrzucenia sprawozdania finansowego komitetu uzależniają wyłącznie od stosunku środków pozyskanych lub wydatkowanych przez komitet niezgodnie z prawem do ogólnej kwoty przychodów tego komitetu. Jeżeli wysokość 1% ogólnej kwoty przychodów została przekroczona, Państwowa Komisja Wyborcza nie ma żadnego marginesu na ocenę tego, czy naruszenie to nastąpiło z winy osoby dokonującej operacji finansowych, a także czy osoba odpowiedzialna za te operacje działała pod wpływem błędu, zmęczenia czy stresu. Przepisy Kodeksu wyborczego w tej kwestii nie mają charakteru zaleceń, lecz bezwzględnie obowiązują.

Nie pozostawia zatem wątpliwości to, że Państwowa Komisja Wyborcza już tylko na podstawie tego naruszenia prawa zobowiązana jest odrzucić sprawozdanie finansowe Komitetu, albowiem Komitet wszystkie wykazane w sprawozdaniu finansowym środki Komitet pozyskał i wydatkował wbrew regulacji art. 129 § 1 Kodeksu wyborczego, co oznacza, że niewątpliwie środki pozyskane i wydatkowane przez Komitet z naruszeniem tego przepisu przekroczyły łącznie 1% przychodów Komitetu. Nie mają przy tym znaczenia okoliczności, w jakich środki te zostały pozyskane lub wydatkowane nielegalnie przez Komitet. Przepis ten – poza proporcją środków pozyskanych z naruszeniem prawa do łącznych przychodów komitetu – nie pozostawia żadnego pola do uznaniowości w stosunku do błędów popełnionych w sprawozdaniu finansowym komitetu.

Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla, że w celu zachowania szczególnej staranności i rzetelności prowadzonego badania, poza precyzyjną analizą sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców oraz dołączonej do niego dokumentacji finansowej, na podstawie art. 144 § 3 Kodeksu wyborczego, zwróciła się do Komitetu także z szeregiem pytań i prośb o wyjaśnienia w kwestiach dotyczących jego finansowania.

Komitet nie udzielił odpowiedzi na zadawane pytania, jak i nie przedstawił żadnych dowodów w tych sprawach. Jest zatem oczywiste, że odpowiedzi nie udzielił, albowiem w podniesionych przez Państwową Komisję Wyborczą kwestiach naruszył

przepisy Kodeksu wyborczego. A warto odwołać się do orzecznictwa Sądu Najwyższego, zgodnie z którym nie tylko nieudzielenie w ogóle wyjaśnień na pytania kierowane do komitetu przez Państwową Komisję Wyborczą, lecz także ich udzielenie, ale w sposób niepozwalający na stwierdzenie, że gospodarka finansowa komitetu prowadzona była zgodnie z prawem, uprawnia Państwową Komisję Wyborczą do przyjęcia domniemania, że komitet to prawo naruszył, szczególnie, jeśli wskazują na to inne dokumenty załączone do sprawozdania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2008 r., III SW 7/08).

W innym postanowieniu Sąd Najwyższy stwierdził wręcz jednoznacznie, że brak wyjaśnienia niezgodności finansowych przez komitet wyborczy rodzi domniemanie faktyczne dokonania naruszeń prawa skutkujących odrzuceniem sprawozdania finansowego (por. postanowienie z dnia 14 października 2008 r., III SW10/08).

Komitet wyborczy, przede wszystkim ten utworzony przez partię polityczną (która przecież nie występuje w obrocie cywilnoprawnym na zasadach tożsamych z innymi podmiotami prawa, gdyż wyjątkowość jej roli polega między innymi na tym, że partie są nie tylko jedną z form obywatelskiego prawa do zrzeszania się, ale przede wszystkim formą organizacji politycznej, która wywiera wpływ na sprawowanie władzy; zasadniczą funkcją partii jest funkcja publiczna, ściśle związana z władzą państwową; partie, stanowiąc element systemu politycznego, są podstawową instytucją publicznego życia politycznego, M. Granat, Glosa do postanowienia składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 1 października 2003, III SW 152/03, Przegląd Sejmowy Nr 5/2004), który stawia sobie za cel udział w życiu publicznym poprzez udział w najważniejszej akcji w demokratycznym państwie prawnym, jakim są wybory, musi poddawać odpowiedniej kontroli newralgiczne dla jego funkcjonowania kwestie legalności jego finansowania. Naruszenie prawa w tej materii może rodzić niezwykle poważne konsekwencje finansowe dla komitetu. Utworzenie komitetu wyborczego jest aktem publicznoprawnym, z którym wiąże się nie tylko chęć uczestniczenia w wyborach, ale także obowiązek posiadania wiedzy o obowiązujących w nim regulacjach prawnych i rygorystycznego ich przestrzegania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2005 r., III SW 9/05). Właśnie z tych względów przepisy prawa przyjęły wyraźnie restrykcyjną formułę regulacji w zakresie finansów i finansowania komitetów wyborczych i partii

politycznych, a nie liberalną swobodę ich działania jako uczestników obrotu cywilnoprawnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2004 r., III SW 38/04).

Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza, że system finansowania komitetów wyborczych, ustawowe zobowiązanie tych podmiotów do przestrzegania reguł prawa, ale także możliwość sprawowania kontroli odnośnie do ich respektowania, w żadnym razie nie mają na celu ograniczania wolności podejmowania zgodnych z prawem działań przez komitety wyborcze, ale właśnie próbę zapewnienia legalności ich działalności, między innymi w sferze finansowej, a także równości, uczciwości i faktycznej wolności wyborów. Jest to niezbędne dla zagwarantowania możliwie najpełniejszej realizacji zasady jawności finansowania – szeroko mówiąc – polityki, która to zasada znajduje przecież swoje źródło w art. 11 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i swoje odzwierciedlenie w art. 23a ustawy o partiach politycznych oraz w art. 125 Kodeksu wyborczego (por. T. Gąsior, *Możliwość kontroli finansowania kampanii wyborczej i działalności promocyjnej partii w dobie nowych technologii na podstawie regulacji Kodeksu wyborczego i ustawy o partiach politycznych*, [w] red. M. Bernaczyk, T. Gąsior, J. Misiuna, M. Serowaniec, *Znaczenie nowych technologii dla jakości systemu politycznego. Ujęcie politologiczne, prawne i socjologiczne*, Toruń 2020).

Ponadto Państwowa Komisja Wyborcza, w kontekście jawności finansowania kampanii wyborczych zaznacza, że brak odpowiedzi Komitetu na skierowane do niego pytania jasno wskazuje nie tylko na to, że Komitet nie realizuje przepisów Kodeksu wyborczego w swojej działalności i nie jest w stanie potwierdzić zgodności z prawem przyjęcia i wydatkowania środków, ale także na to, że sprawozdanie finansowe Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców nie odpowiada stanowi faktycznemu. Oznacza to zatem, że Pełnomocnik Finansowy Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców nie dopełnił spoczywającego na nim obowiązku rzetelnego i zgodnego ze stanem faktycznym przygotowania i przedstawienia sprawozdania finansowego Komitetu, a wraz z nim kompletnej, uporządkowanej dokumentacji finansowej, w tym odpowiednich dowodów dotyczących poszczególnych wpłat, do czego jest on zobowiązany przede wszystkim przez regulację art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego stanowiącą, że to pełnomocnik finansowy komitetu składa właściwemu organowi wyborczemu sprawozdanie finansowe, ale także przez rozporządzenie Ministra Finansów

w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego, określające wzór sprawozdania finansowego komitetu, w którym to sprawozdaniu komitet zobowiązany jest wykazać wszystkie pozyskane środki, jak i źródła ich pochodzenia, oraz przez ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości dla jednostek nieprowadzących działalności gospodarczej, która zawiera zasady dokumentowania i ewidencji przychodów, wydatków, rozrachunków i składników majątkowych komitetu. Odpowiednio prowadzona i ujawniona dokumentacja oraz sporządzone na jej podstawie sprawozdanie finansowe mają fundamentalne znaczenie dla jawności finansowania komitetów wyborczych, będącej elementem prawidłowego funkcjonowania ustroju demokratycznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2006 r., III SW 11/06). Złożenie przez Pełnomocnika Finansowego Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców takiego sprawozdania finansowego oznacza, że Komitet naruszył także ustawowy obowiązek sprawozdawczy określony w art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego. Co ważne, jawność finansowania kampanii wyborczej (komitetów wyborczych) nie powinna ograniczać się wyłącznie do przedkładania sprawozdań finansowych partii politycznych do badania właściwym do tego organom, ale powinna umożliwiać zapoznanie się z gospodarką finansową prowadzoną przez komitety każdemu zainteresowanemu (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 marca 2013 r., I OSK 513/13; oraz z dnia 18 grudnia 2014 r., I OSK 687/14; a także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2016 r., II SAB/Wa 590/16). Od podmiotów ubiegających się o zdobycie władzy w państwie czy w samorządzie terytorialnym, a przez to wpływu na kształtowanie ich prawa, należy oczekiwać szczególnie wysokiej staranności przestrzeganiu prawa obowiązującego, w tym w bieżącym prowadzeniu i w efekcie w przygotowywaniu dokumentacji finansowej komitetu. To na komitecie wyborczym ciąży także obowiązek udzielania wyjaśnień mających na celu potwierdzenie zgodności z prawem jego gospodarki finansowej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2025 r., I NSW 58/24).

Na podstawie przedłożonych dokumentów, w związku z brakiem odpowiedzi Komitetu, nie sposób jest potwierdzić w jakiej wielkości środki faktycznie pozyskał Komitet, a tym bardziej stwierdzić, że gromadzenie tych środków odbywało się zgodnie z przepisami Kodeksu wyborczego. Możliwe jest natomiast stwierdzenie, że sposób

działalności Komitetu w aspekcie gospodarki finansowej nie odpowiadał kryteriom wynikającym zarówno z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Kodeksu wyborczego, jak i z rozporządzenia Ministra Finansów. Zastrzeżenia Państwowej Komisji Wyborczej odnośnie do informacji zawartych w sprawozdaniu finansowym Komitetu lub ich braku wynikały z treści tego sprawozdania, która nie pokrywała się z dołączonymi do niego dokumentami finansowymi, oraz z braku odpowiedzi na pytania kierowane do Komitetu. Brak wyjaśnień Komitetu oraz odpowiednich dowodów w sprawie jedynie potwierdziły te zastrzeżenia.

Podjęcie przez Państwową Komisję Wyborczą innego rozstrzygnięcia w tej sprawie niż jednoznacznie wynikające z przywołanych regulacji Kodeksu wyborczego narażałoby ją na zarzut działania niezgodnego z prawem. Państwowa Komisja Wyborcza, zgodnie z zasadą praworządności (legalizmu) wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, działa zaś na podstawie i w granicach prawa powszechnie obowiązującego, respektując jego przepisy. Przepisy prawa określające zadania i obowiązki Państwowej Komisji Wyborczej nie tylko stanowią kompetencję do działania, lecz są także źródłem nakazów i zakazów wyznaczających ramy prawne ich działania. Celem zasady legalizmu jest bowiem przeciwdziałanie dowolności i arbitralności działania organów państwa oraz możliwość kontroli w oparciu o kryterium zgodności z obowiązującym prawem.

Wskazane wyżej uchybienia w sporządzeniu sprawozdania finansowego Komitetu oznaczają, że nie odpowiada ono stanowi faktycznemu, co – jak wyżej nadmieniono – narusza ustawowy obowiązek sprawozdawczy określony w art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego. Zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego te uchybienia nie stanowią jednak przesłanek do odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu.

Państwowa Komisja Wyborcza wskazuje także na to, iż wystawienie dokumentów księgowych przez dany podmiot ze wskazaniem nabywcy, który nie istnieje w momencie ich wystawiania może stanowić naruszenie również innych aktów prawnych niż Kodeks wyborczy.

Ponadto Pełnomocnik Wyborczy Komitetu nie zawiadomił Państwowej Komisji Wyborczej o adresie strony internetowej Komitetu. Stanowi to naruszenie art. 102 § 1

w związku z art. 140 § 2 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którymi pełnomocnik wyborczy w terminie 3 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie do rejestracji list kandydatów lub kandydata, zawiadamia ten organ o adresie strony internetowej, na której zobowiązany jest prowadzić rejestry zaciągniętych kredytów oraz wpłat o wartości przekraczającej łącznie od jednej osoby fizycznej kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia postanowienia o zarządzeniu wyborów.

Zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, także to uchybienie nie stanowi jednak przesłanki do odrzucenia sprawozdania finansowego.

Państwowa Komisja Wyborcza, po ustaleniu powyższego na podstawie sprawozdania finansowego Komitetu, dokumentów do niego załączonych oraz sprawozdania biegłego rewidenta, postanowiła jak w sentencji.

Od niniejszego postanowienia Pełnomocnikowi Finansowemu Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców przysługuje prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego postanowienia.

Przewodniczący
Państwowej Komisji Wyborczej

Sylwester Marciniak